

Kniha Daniel – sto trinásť

Odhalenie trojitej aplikácie proroctva: Pochopenie významu 11. septembra 2001 v biblickom kontexte

Jeff Pippenger
2024-03-03

Keď Pán 11. septembra 2001 priviedol svoj ľud posledných dní späť k Jeremiášovým „starým chodníkom“, už predtým určil zásadu trojnásobného uplatnenia proroctva.

Takto hovorí Hospodin: Postavte sa na cesty a hľadajte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a chodte po nej; a nájdete odpočinok svojim dušiam. Ale oni povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som nad vami aj strážcov, ktorí hovorili: Počúvajte zvuk trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať. Jeremiáš 6,16.17.

Keď Pán navrátil svoj ľud na staré chodníky, našli by odpočinutie (neskorý dážď), a strážcom bolo potom zverené trúbne posolstvo. Všetci proroci najdokonalejšie označujú koniec posledných dní, takže trúbne posolstvo posledných dní by bolo poslednou trúbou, totiž siedmou trúbou, ktorá je tretím beda.

Keď Jeho ľud posledných dní začal kráčať po starých chodníkoch, bolo rozpoznané, že charakteristiky prvého bedať a označovali konkrétneho symbolického historického vodcu (Mohameda) a že druhé beda urobilo to isté (Osman). Zistilo sa, že aj každá z prvých štyroch trúb mala konkrétnych symbolických vodcov na stotožnenie danej trúby, a potom bolo rozpoznané, že Usáma bin Ládín bol symbolickým vodcom tretieho beda.

Mohammed bol spojený s Arábiou, a Osman bol symbolom Osmanskej ríše v Turecku, a Usáma bin Ládín predstavoval celosvetový islamský teror, hoci aj on, podobne ako Mohammed, bol Arab.

Rozpoznalo sa tiež, že prvé beda zranilo vojská Ríma a že druhé beda usmrtilo vojská Ríma. Následne sa rozpoznalo, že 11. septembra 2001 islam tretieho beda zranil vojsko Ríma (Spojené štáty), avšak pri nedelňom zákone usmrť vojsko Ríma, keďže Spojené štáty dospejú k svojmu záveru ako sieste kráľovstvo biblického proroctva a odovzdajú svoju národnú zvrchovanosť trojitému zväzku draka, šelmy a falošného proroka.

Bolo rozpoznané, že Spojené štáty boli pozemskou šelmou s dvoma rohmi moci. Základnou prorockou charakteristikou pozemskej šelmy je, že sa mení z baránka na draka. V prorockej symbolike rohy predstavujú silu a silou pozemskej šelmy boli republikánstvo a protestantizmus, znázornené ako dva rohy pozemskej šelmy. No teraz, v posledných dňoch, sa dve sily pozemskej šelmy zmenili na vojenskú a hospodársku moc. Dňa 11. septembra 2001 zasiahol zem islam tretieho beda, a to Pentagón, symbol pozemskej šelmy, symbol jej vojenskej moci, a Dvojičky v New Yorku, symbol jej hospodárskej sily.

Keď sa takisto rozpoznalo, že úvodné dejiny prvého beda a záverečné dejiny druhého beda obe predstavovali znázornenie zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc, bolo pri príchode tretieho

beda, keď boli zrútené veľké budovy New Yorku, určené, že proces zapečatovania sto štyridsiaticich štyroch tisíc sa začal.

„A teraz prichádza správa, že som vyhlásila, že New York má byť zmetnutý prílivovou vlnou? To som nikdy nepovedala. Povedala som, keď som sa dívala na veľké budovy, ktoré tam vyrastali, poschodie za poschodím: ‚Aké strašné scény sa odohrajú, keď Pán povstane, aby hrozne zatriasol zemou! Potom sa naplnia slová zjavenia 18,1–3.‘ Celá osemnásta kapitola Zjavenia je varovaním pred tým, čo prichádza na zem. Nemám však nijaké osobitné svetlo vzhľadom na to, čo príde na New York; viem len toľko, že jedného dňa budú tamojšie veľké budovy zvrhnuté otáčaním a prevracaním Božej moci. Zo svetla, ktoré mi bolo dané, viem, že vo svete je skaza. Jedno slovo od Pána, jeden dotyk jeho mocnej sily, a tieto mohutné stavby padnú. Odohrajú sa scény, ktorých hrozivosť si nedokážeme predstaviť.“ Review and Herald, 5. júla 1906.

„Skaza, ktorá je vo svete,“ je povaha islamu, lebo jeho povaha je v deviatej kapitole, jedenástom verši Zjavenia predstavená ako Apollyon a Abaddon.

A mali nad sebou kráľa, anjela priepasti, ktorého meno je po hebrejsky Abaddon, ale po grécky sa jeho meno volá Apollyon. Zjavenie 9:11 (DEVÄŤ JEDENÁSTĽ).

Význam mena, či charakteru, kráľa, ktorý vládne islamu, v hebrejčine aj gréčtine, ako je vyjadrený týmito dvoma menami, je „smrť“ a „skaza“, ktoré prišli 11. septembra 2001, keď boli zrútené veľké budovy New Yorku. V tom okamihu sa začalo naplňovať Zjavenie, osemnásta kapitola, verše jeden až tri.

Bolo rozpoznané, že prvá zmienka o divom mužovi islamu v knihe Genezis používa hebrejské slovo pre „divého arabského osla“, ktoré bolo v danom verši preložené ako „divý muž“. Symbolom islamu je čeláď koní a v deviatej kapitole Zjavenia bol islam tiež predstavený ako vojnový kôň. Na posvätných mapách Habakuka, o ktorých bol Boží ľud upovedomený, že „nemajú byť menené“, bol islam taktiež znázornený vojnovými koňmi.

A anjel Hospodinov jej povedal: Hľa, počala si a porodíš syna a nazveš ho menom Izmael, pretože Hospodin vypočul tvoje utrpenie. A on bude ako divoký osol medzi ľuďmi; jeho ruka bude proti každému a ruka každého proti nemu; a bude prebývať naproti všetkým svojim bratom. Genesis 16:11, 12.

Prvá zmienka o narodení Izmaela bola spojená so „zdržaním“, ktoré sa stalo hlavným symbolom spájaným s islamom.

Sáraj, Abramova manželka, mu nerodila deti; mala však slúžku, Egyptanku, menom Hagar. A Sáraj povedala Abramovi: Hľa, Hospodin mi odňal možnosť rodiť; prosím, vojdi k mojej slúžke; azda prostredníctvom nej získam deti. A Abram počúvol hlas Sáraj. 1. Mojžišova 16, 1. 2.

Už pri vôbec prvej zmienke o islame, znázornenej narodením Izmaela, sa zdôrazňuje podriadenosť. Pojem podriadenosti je pre náboženstvo islamu zásadný. Slovo „islam“ je odvodené od dvoch arabských slov, „salaam“, ktoré znamená „pokoj“, a „aslama“, ktoré znamená „podriadit sa“ alebo

„odovzdať sa“. Islam učí, že veriaci majú vo všetkých oblastiach života podriaďovať svoju vôľu vôli Alaha (Boha). Keď si Sára uvedomila, že urobila zlé rozhodnutie, keď povzbudila Abraháma, aby si vzal Hagar a splodil Izmaela, dostala od Abraháma dovolenie zaobchádzať s Hagar tvrdo, čo spôsobilo, že Hagar utiekla z Abrahámovho domu. Tam dostala posolstvo od anjela.

Ale Abram povedal Sáraraj: Hľa, tvoja služobnica je v tvojej ruke; urob s ňou, čo sa ti páči. A keď ju Sáraraj trápila, utiekla od jej tváre. A anjel Hospodinov ju našiel pri prameni vody na púšti, pri prameni na ceste do Šúru. A povedal: Hagar, služobnica Sárarajina, odkiaľ prichádzaš a kam ideš? A ona povedala: Utekám od tváre svojej panej Sáraraj. A anjel Hospodinov jej povedal: Vráť sa k svojej panej a podriaď sa pod jej ruky. A anjel Hospodinov jej povedal: Veľmi rozmnožím tvoje semeno, takže ho nebude možno spočítať pre množstvo. A anjel Hospodinov jej povedal: Hľa, si tehotná a porodíš syna a nazveš jeho meno Izmael, pretože Hospodin počul tvoje trápenie. A bude to divoký človek; jeho ruka bude proti každému človeku a ruka každého človeka proti nemu; a bude bývať pred tvárou všetkých svojich bratov. 1. Mojžišova 16:6–12.

Zdržanlivosť islamu, „podriadenosť“, ktorá predstavuje charakter náboženstva islamu, i úloha islamu sú všetky obsiahnuté už v prvej zmienke o Izmaelovi a predstavujú prorockú DNA islamu, ktorý je znázornený tromi bedaťami v Zjavení. Keď Pán priviedol svoj ľud na starodávne chodníky Jeremiáša, rozpoznali tiež, že „štyri vetry“, ktoré sú zadržiavané štyrmi anjelmi v siedmej kapitole Zjavenia, sú konkrétne štyrmi vetrami islamu.

„Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozúrený kôň usilujúci sa vytrhnúť a hnať sa ponad tvár celej zeme, nesúc na svojej ceste skazu a smrť.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 217.

„rozhnevaný kôň“ islamu, ktorý je zároveň „štyrmi vetrami“, ktoré sú „zadržané“, kým sa uskutočňuje zapečatovanie sto štyridsiatich štyroch tisíc, nesie na svojej „ceste“ „smrť a skazu“ (Abaddon a Apollyon). Tak ako obmedzenie uvalené na Hagar vložilo tento prorocký atribút do symbolu islamu, aj štyri vetry i rozhnevaný kôň sú zadržané; a keď sa tento fakt vzal do úvahy, bolo rozpoznané, že začiatok prvého beda označuje obmedzenie islamu, predstavené v historickom rozkaze Abubakara.

A bolo im prikázané, aby neškodili tráve zeme ani nijakej zelenej veci, ani nijakému stromu, ale len tým ľuďom, ktorí nemajú na svojich čelách pečať Božiu. Zjavenie 9:4.

Riadok za riadkom začiatok druhého beda, ktorý je v trojitej aplikácii troch beda položený nad začiatok prvého beda, označuje uvoľnenie štyroch anjelov, čo v danom verši predstavuje uvoľnenie druhého veľkého džihádu islamu.

hovoriac šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž štyroch anjelov, ktorí sú zviazaní pri veľkej rieke Eufrat. Zjavenie 9:14.

Preto sa rozumelo, že na začiatku tretieho beda bude islam zároveň uvoľnený i zadržaný, čo je práve svedectvom sestry Whiteovej.

„V tom čase, keď sa dielo spasenia bude uzatvárať, príde na zem súženie a národy sa budú hnevať, no budú zadržované, aby neprekazili dielo tretieho anjela. V tom čase príde ,neskorý dážď“, čiže občerstvenie od Pánovej prítomnosti, aby dal moc mocnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých obstať v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

Keď sa skúmali historické záznamy islamu, zistilo sa, že vojna a úspechy arabského islamu prvého beda sú v islame chápané ako „prvý veľký džihád“ a že vojenské ťaženie Osmanskej ríše, ktoré sa začalo, keď boli uvoľnení štyria anjeli, je v islame chápané ako „druhý veľký džihád“. V súlade s trojakou aplikáciou islam verí, že tretí a posledný veľký džihád sa začal 11. septembra 2001. Ako kedysi napísal William Miller: „Dejiny a proroctvo sa zhodujú.“

Uplatnenie zásady „riadok za riadkom“ týkajúce sa uvoľnenia a súčasného zadržania, ako je znázornené prekrytím počiatkovej prorockej línie prvého a druhého beda navzájom, bolo Duchom proroctva dokonale potvrdené a bezprostredne po tom, čo islam zaútočil 11. septembra 2001, prezident George W. Bush uvalil na islam celosvetové zadržanie tým, že začal svoju vojnu proti terorizmu. Súčasné uvoľnenie a zadržanie „hnevliwego koňa“ islamu bolo potvrdené Bibliou, Duchom proroctva a tiež dejinami.

Tí, ktorí „nasledujú Baránka“ späť na staré milleritské chodníky, nachádzajú „odpočinok“, ktorým je neskorý dážď, o ktorom sestra Whiteová uvádza, že sa začína, keď sa národy rozhnevajú, no sú zadržované, ako to bolo 11. septembra 2001.

„V tom čase, keď sa dielo spasenia bude chýliť ku koncu, príde na zem súženie a národy sa budú hnevať, predsa však budú zadržované, aby nezabránili dielu tretieho anjela. V tom čase príde ,neskorý dážď“, čiže občerstvenie od prítomnosti Pánovej, aby dal moc mocnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých obstať v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

Tí, ktorí „nasledujú Baránka“ späť k starým cestám milleritského hnutia, nachádzajú „odpočinok“, ktorým je neskorý dážď a ktorý, ako sestra Whiteová uvádza, sa začal, keď 11. septembra 2001 zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly.

„Pozdný dážď má zostúpiť na Boží ľud. Mocný anjel má zostúpiť z neba a celá zem má byť osvietená jeho slávou.“ Review and Herald, 21. apríla 1891.

Ten mocný anjel zostúpil, keď boli zrútené budovy New Yorku; začalo sa zapečatovanie sto štyridsiatich štyroch tisíc a začal pokropovať neskorý dážď. Tí, ktorí boli vedení späť k starým chodníkom Jeremiášovým a našli „odpočinok“, ktorým je neskorý dážď, vtedy rozpoznali, že Izaiášovo „odpočinutie a občerstvenie“ bolo takisto neskorým dažďom; zároveň však bolo aj určením skúšky, ktorá sa 11. septembra 2001 postavila pred Boží ľud, a zvlášť pred „posmievačných mužov“, ktorí „vládli Jeruzalemu“. Pochopili, že skúška bola dvojaká, lebo predstavovala posolstvo islamu tretieho beda, a rovnako dôležito predstavovala biblickú metodológiu, ktorá ustanovila posolstvo neskorého dažďa.

Komu povedal: Toto je odpočinutie, ktorým môžete dať odpočinok unavenému; a toto je občerstvenie; ale nechceli počúvať. Preto im bolo slovo Hospodinovo: príkaz na príkaz, príkaz na príkaz; riadok na riadok, riadok na riadok; trochu tu a trochu tam; aby išli a padli nazad, a boli dolámaní, a chytení do osídla, a zajatí. Preto počujte slovo Hospodinovo, vy posmešní muži, ktorí panujete nad týmto ľudom, ktorý je v Jeruzaleme. Izaiáš 28:12–14.

Chodenie po starých chodníkoch umožnilo Božiemu ľudu posledných dní potom vidieť, že podobenstvo o desiatich pannách, ktoré „znázorňuje skúsenosť adventného ľudu“, sa malo počas času zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc zopakovať „do poslednej litery“. Svedectvo dejín, v ktorých sa podobenstvo prvýkrát naplnilo, ukázalo, že druhá kapitola Habakuka bola s podobenstvom priamo spojená a tvorila jeho súčasť. Preto „spor“ v druhej kapitole Habakuka predstavoval skúšku odpočínutia a občerstvenia, ktorú sa posmievační muži odmietli vypočuť. Keď verní študenti Biblie pokračovali v skúmaní starých chodníkov, uvedomili si, že nielen podobenstvo o desiatich pannách a druhá kapitola Habakuka sú tým istým proroctvom, ale že takou je aj dvanásta kapitola Ezechiela.

„Časť Ezechielovho proroctva bola pre veriacich tiež zdrojom sily a útechy: ‚I stalo sa slovo Hospodinovo ku mne a rieklo: Synu človeka, čo je to za príslovie, ktoré máte v krajine Izrael, hovoriac: Dni sa predlžujú a každé videnie vychádza navnivoč? Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin.... Dni sú blízko i splnenie každého videnia.... Lebo ja prehovorím a slovo, ktoré prehovorím, sa splní; nebude sa už viac odkladať.‘ ‚Dom Izraelov však hovorí: Videnie, ktoré vidí, je na mnohé dni, ktoré prídu, a prorokuje o časoch, ktoré sú ďaleko. Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: Nijaké z mojich slov sa už viac nebude odkladať, ale slovo, ktoré som prehovoril, sa vykoná.‘ Ezechiel 12:21–25, 27, 28.“ Veľký spor, 393.

Obdobie zapečatovania stoštyridsiatich štyritisíc, ako je znázornené adventným hnutím rokov 1840 až 1844, predstavuje časové obdobie v posledných dňoch, keď sa „uskutoční účinok každého videnia“. Prorocká história prvého beda, položená na prorockú históriu druhého beda, určuje prorockú históriu tretieho beda, čo je prorocká história zapečatovania stoštyridsiatich štyritisíc. Je to aj história rokov 1840 až 1844. Je to aj história, v ktorej sa završuje dielo posla, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy. Je to história, v ktorej dva rohy šelmy zo zeme prechádzajú premenou od šiesteho k „ôsmemu“, ktorý „je zo siedmich“. Je to história, v ktorej sú dvaja proroci zabití na ulici v jedenástej kapitole Zjavenia.

Nemenej významná je však aj skutočnosť, že pretože Božie slovo nikdy nezlyhá, v spojení so zásadou, že všetci proroci hovoria viac o posledných dňoch než o ktoromkoľvek inom období, 11. septembra 2001 „prorocké dni sú blízko“, keď „slová, ktoré“ Boh vyslovil, „sa naplnia“ a „už sa to nebude ďalej odkladať“.

Vzburou roku 1863 bolo laodicejskému adventizmu určené blúdiť po púšti, kým všetci nepomrú. Pán sa k tejto dejinnej udalosti vrátil 11. septembra 2001, tak ako to urobil so starovekým Izraelom pri Kádeši.

Prvá návšteva Kádeša vyvolala vzburu desiatich vyzvedačov a priviedla čas blúdenia po púšti. Na konci štyridsiatich rokov sa vrátili do Kádeša a práve tam Mojžiš druhý raz udrel do Skaly a bolo

mu zabránené vstúpiť do Zaslúbenej zeme, no oni vošli s Jozuom. 11. september 2001 označuje poslednú generáciu a Boh už viac nebude oddaľovať svoje Slovo.

Tomuto faktu sa budeme venovať v nasledujúcom článku.

„Dejiny púštného života Izraela boli zaznamenané na úžitok Božieho Izraela až do konca času. Božie zaobchádzanie s pútnikmi na púšti pri všetkých ich pochodoch sem a tam, v ich vystavení hladu, smädu a únavy i v mocných prejavoch jeho moci na ich vyslobodenie, je božským podobenstvom, naplneným výstrahou a poučením pre jeho ľud všetkých vekov. Rozmanitá skúsenosť Hebrejov bola školou prípravy pre ich zaslúbený domov v Kanaáne. Boh chce, aby jeho ľud v týchto posledných dňoch s pokorným srdcom a vnímavým duchom uvažoval o ohnivých skúškach, ktorými prešiel dávny Izrael, aby tak prijal poučenie pri svojej príprave na nebeský Kanaán.

„Skala, ktorá po údere na Boží rozkaz vydala svoje živé vody, bola symbolom Krista, zraneného a zdrveného, aby jeho krvou mohol byť pripravený prameň na spasenie hynúceho človeka. Ako skala bola udretá iba raz, tak aj Kristus mal byť „raz obetovaný, aby niesol hriechy mnohých“. Keď však Mojžiš v Kádeši unáhlene udrel do skaly, bol tento krásny symbol Krista narušený. Náš Spasiteľ nemal byť obetovaný po druhý raz. Keďže táto veľká obeť bola prinesená iba raz, tým, ktorí hľadajú požehnania jeho milosti, stačí prosieť v Ježišovom mene — vyliatť túžby srdca v kajúcej modlitbe. Taká modlitba prinesie pred Hospodina zástupcov Ježišove rany, a potom nanovo vytryskne životodarná krv, symbolizovaná prúdenímlivej vody pre smädny Izrael.“

„Len živou vierou v Boha a pokornou poslušnosťou jeho prikázaniam môže človek dúfať, že získa Božie schválenie. Pri tej príležitosti toho mocného zázraku v Kádeši Mojžiš, unavený neustálym reptaním a vzburou ľudu, stratil zo zreteľa svojho všemohúceho Pomocníka; nevenoval pozornosť príkazu: ‚Hovorte skale, a vydá svoje vody;‘ a bez Božej sily bol ponechaný, aby poškvrnil svoj záznam prejavom vášne a ľudskej slabosti. Muž, ktorý mal a mohol zostať čistý, pevný a nesebecký až do konca svojho diela, bol napokon premožený. Boh bol zneuctený pred zhromaždením Izraela, keď mohol byť poctený a jeho meno oslávené.“

„Súd, ktorý bol bezprostredne vyrieknutý nad Mojžišom, bol nanajvýš bolestný a ponižujúci — že on spolu so vzbúreným Izraelom musí zomrieť skôr, ako prekročí Jordán. Má však človek tvrdiť, že Pán za ten jediný priestupok zaobchádzal so svojím služobníkom prísne? Boh poctil Mojžiša tak, ako nepoctil nijakého iného vtedy žijúceho človeka. Znova a znova obhajoval jeho vec. Vypočul jeho modlitby a hovoril s ním tvárou v tvár, ako človek hovorí so svojím priateľom. Úmerne svetlu a poznaniu, ktoré Mojžiš požíval, vzrástla aj jeho vina.“
Signs of the Times, October 7, 1880.